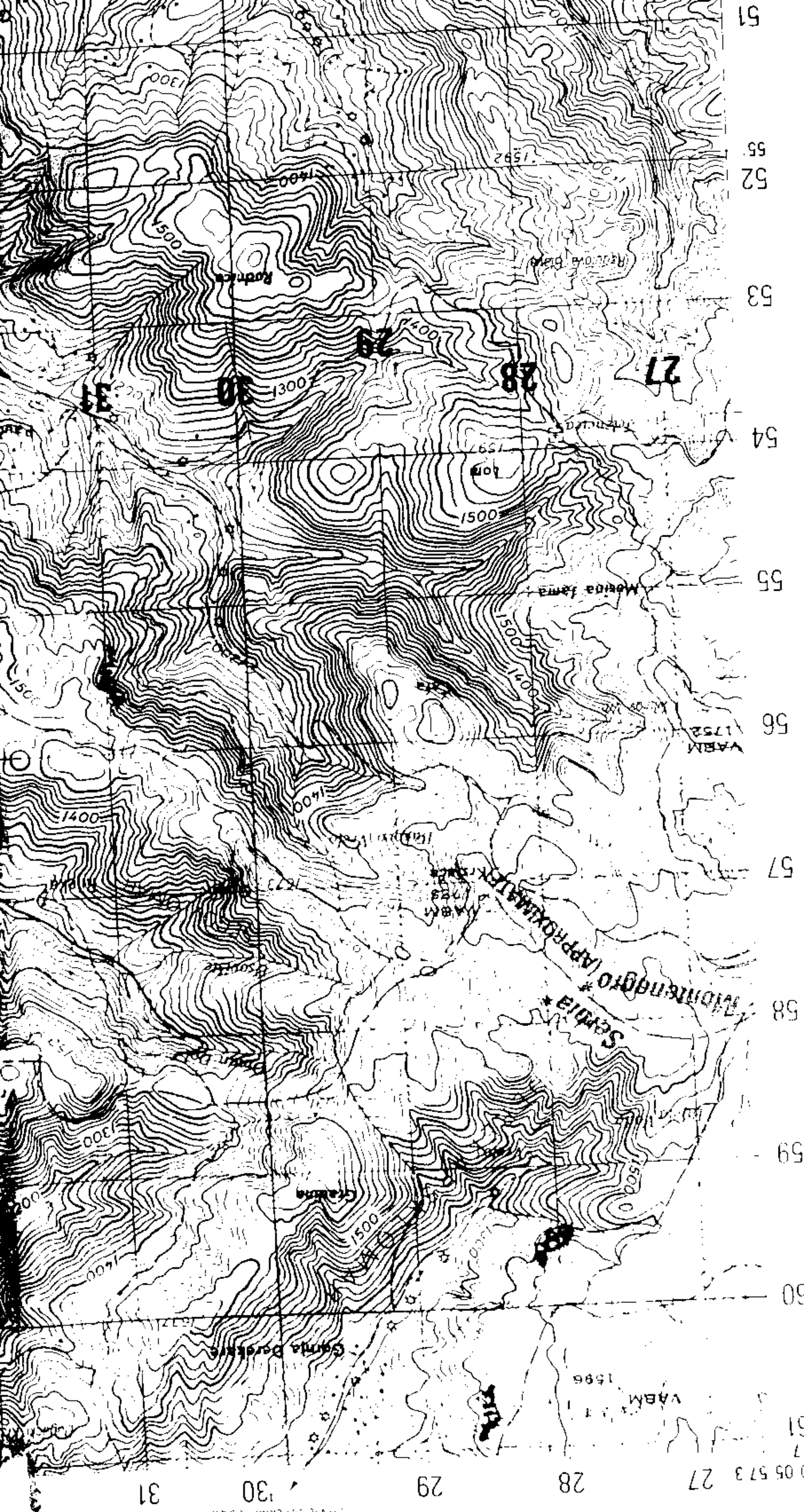

458

51
55
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
42 59 56 7
20 05 57 3 27

WV

1:30,000
TUMEN TOUGULAVIA

حضرت میان صاحب

دار

مصنف

حضرت مولوی نواب دین صاحب

نقشبندی مجددی

کتابت کتابت مخفیاً فا حبیبتاً انک
اللہ

کُلُّ مَا فِي الْكُوْنِ وَهَمٌّ أَوْ خِيَالٌ
سوائے ہر طرف سے صفا کہ باطل ہے ہر چیز حق کے سوا

حضرت میاں ضاد ایاہی ^{رحمۃ اللہ علیہ} طبری مخفی

المستحق بہ
اظہار عشق و محبت

بشمول منقبتہ در شان قبیلہ و کعبہ عارف اکمل عالم با عمل حضرت میاں شہیر محمد صاحب
نقشبندی۔ مجددی۔ شرفپوری۔ اعلیٰ اللہ مقامہ قدس سترہ العزیز
مصنفہ و مؤلفہ

عاشق شہیر ربانی۔ عالم علم لدنی۔ مراپا شریعت۔ واقف حقیقت و ماہر طریقت
مردی نواب دین صاحب نقشبندی۔ مجددی مدظلہ العالی سلمہ اللہ تعالیٰ
شائع کردہ

محمد ادریس صاحب۔ نزد چوہنگی عہدہ۔ چوہنگی کاہ منڈی ضلع شیخوپورہ
مکتبہ مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم، تھانہ دیکھنوالہ

فہرست

53044

صفحہ	نام نظم	صفحہ	نمبر شمار	نام نظم	نمبر شمار
۱۸	عنوانِ طریقت	۱۳	۱	دیباچہ	۱
"	رہزِ حقیقی	۱۴	ب	مناجات	۲
۱۹	سبقِ درویشی	۱۵	۱	سومنا سرور سومنا	۳
۲۱	بیعت	۱۶	۲	خان میاں صاحبؒ	۴
۲۲	مُرشدِ تافیس	۱۷	۹	عشقِ دا سودا	۵
۲۳	رباعیات	۱۸	۱۰	عاشقِ دی حقیقی عبید	۶
۲۶	وظیفہ	۱۹	۱۲	عشقِ دیاں کاراں	۷
۲۷	اتباعِ مُرشد	۲۰	۱۳	سجناں با بچوں جیونا مشکل	۸
۲۹	تعارف	۲۱	۱۴	عشقِ دربارِ دا بولا	۹
۳۱	شجرہ طیبہ منثورہ	۲۲	۱۵	نیکاں دی صحبت	۱۰
۳۴	شجرہ طیبہ منظومہ	۲۳	"	درویشِ دی گل	۱۱
۳۶	منقبتِ درشان میاں صاحبؒ	۲۴	۱۶	رب دے بندے	۱۲

نوٹ: مندرجہ بالا مکمل کتاب میں سے چید چید مضامین بطور نمونہ ہیں۔ مکمل کتاب تو طبعاً ہے۔

دیاچہ

اللہ صدقے سرور اپنے فضلوں ایہہ تحفہ بدوئی لکھایا
نظرِ کرم میاں شایر محمدؒ بجائی نختے خاں بڑی مدد احسان کمایا

محمد جمیل عادت نیکاں - جو مینوں بہت پیار ا لگدا
محمد طفیل شاگرد جو میرا میرے نال پیار سی رکھدا

رَبِّا فضل کریں سبحناں تے دُنیا دین ہو پورا
سب نوں مولانا نیک بنا دیں کوئی نہ رہے ادھورا

اللہ صدقے پاک سرور سوئے اسان تے سوہنا کرم کمایا
محمد جمیل صوفی عادت بندہ نیکو کار مڈلایا

مانا نوالے نوں ڈیرھ میل ٹھٹھے گھر - عالم با عمل بھی آیا
غلامِ حضرت کرباں والے جس - دوبارہ لکھ کر خود چھپوایا

اللہ کرم کرے میاں محمد جمیل تے بخشے جنت باغ بہاراں
مالی جانی جس مدد کیتی دل تقیوں - پیو بی حق سی دلداراں

بہن مسکین بے تھانواں - اک آس فضل ربانی
پیلے امرت سر - ہن کدے لاہور بدوئی کدے چوہر کا نہ بھی جانی

جتنے اللہ راضی ہووے اوتھے ہی - لے جاوے
وانہ پانی جتنے لکھیا اللہ اوتھے کھڑ کھلاوے

بہن گندامندا بندہ یارو - سب مل کر کرو دعائیں
اللہ صدقے سرور سب نوں بخشے - اتے بہن عاجز دے تائیں

(مولوی نواب دین علی عن)

محرم الحرام ۱۳۸۵ھ

مُنَاجَات

میں عاجز دے ہمت نہ طاقت ظلم بکشتن دی اللہ
نہ علم بینوں نہ میں کچھ جانناں نہ کچھ ماں میں اللہ
نہ میں طاقت زبان ہلاواں۔ سب طاقت تیری اللہ
نہ میں لکھاں لکھ نہ سکاں۔ میں معذوراں اللہ
سب طاقت تیری۔ علم بھی تیرا توں قادر سب تے اللہ
زبان نہ پہلے منہ نہ کھلے۔ نہ گل ہووے کوئی اللہ
میں عاجز تے فضل ایہ تیرا صدقہ پاک سرور دا اللہ
میں نہیں کچھ میرا نہیں کچھ۔ ہے سب کچھ تیرا اللہ
توں اللہ مالک سب ملکاں دا۔ تیرا حکم سب تے چلدا
حکم تیرا سب تے غالب۔ توں حاکم ہیں سب دا
نہ طاقت کوئی عذر لیاوے۔ نہ عذر کسے دا چلدا
صدقہ پاک محمد سرور۔ سب تے فضل کرم دا
توں رحمن رحیم کریم کار۔ سب کرم تیرے فضل دا
بخشیں سب خلقت نوں اللہ تے گناہ میں عاجز دا
توں علم عقل سمجھ دا مالک۔ توں مالک ہر دل دا
بینوں علم عمل اپنے فضلوں بخشیں رہا۔ صدقہ پاک سرور دا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سوہنا سرور سوہنا رہبر

رات اندھیری سخت اجڑاں رہبر رب بلا یا
ہتھ وچہ شمع تے بھارا اٹھایا۔ رستہ صاف دکھایا
غم مصیبت دور ہوئی سب شفقت بہت کرایا
سینے نور دیتے دل روشن رب نورں چا بلا یا
سوہنا سرور۔ سوہنا رہبر۔ رب اسان تے کرم کمایا
دو جگ دی بخشش کارن سوہنا رہبر آپ بلا یا
جے تاج پوشاک رملے رکھے تائیں نمبر بادشاہی دا
چپ زبانون۔ بند کلاموں۔ سب داصاف عقیدہ
نیویاں نظراں ادب زیادہ۔ صدقے شان کمالوں
کرن تعریف تے حمداں بولن۔ جدو یکھن شان جمالوں
سب چپ کرن تے ویکھن شوقوں پر صدے حمد زبانون
شان سرور دنوں ایہہ رت دتا سب کرے صفت زبانون

بیان در نشان شیر ربانی قطب زمانی ترا بدۃ العکرفین راحت العاشقین علی حضرت میاں شایر محمد صاحب ^{علیکم السلام}

ایہناں شعراں نوں تین تین وار پر طصیوہ نہیں تے دودو وار ضروری
ذوقوں شوقوں ہو عشق زیادہ آدے خوشبو جیوں کستوری
دل دی خاص توجہ کر یوہ ایہہ کلام ہے جان میر وادی
فضل کرم اللہ دا ہووے۔ دور ہووے سب دوری

شکر اللہ دا شکر اللہ دا شکر اللہ دا بھائی
واہ سبحان اللہ جس خلقت کن کہہ سب بنائی
فضل اللہ دا نقشبند اں تے ایہے فضل غفوروں
صد تے پاک محمد سرور سینیے چکن نوروں
اللہ پاک نے اپنے فضلوں سرور آساں بلایا
سچا مرشد پیر حقانی رہبر یارو آیا
سب اصحاب پاک سرور دے رب نوں بہت پیارے
اولاد آل اصحاب پنجتن چکن نور ستارے

مانواں مومنناں دیاں ہین جو سب حرم پاک سرور دے
 امام حسن حسینؑ۔ فاطمہ زہرہؑ ٹکڑے دل سرور دے
 صدیق عمر عثمانؑ تے حمیدؑ۔ شان عظیم جنہاں دے
 ایہہ چار پیر چودہ خاندان۔ بدیا فقر طفیل انہاں دے
 سمندر پاک سرور دے وچوں اک نکلے نہر صدیقی
 سب نوں اوہ سیراب کراٹے۔ ایہہ ہئے گل حقیقی
 عاشق پاک محمدؐ یارو یار صدیق پیارا
 نام صدیق۔ صدقاں والا۔ صدقوں شان اچیرا
 رب توں پہلے کلمہ پڑھیا۔ ایمان لیاون والا
 یار صدیق۔ صدقوں پورا پیار نبھاون والا
 بیعت پہلی فضل اللہ تھیں شان ایہہ نقشبندی وا
 شریعت۔ طریقت۔ حقیقت۔ معرفت مالک کیتا رب مجھیا
 مال جان جو پاک سرور توں قرباں کرنے والا
 عشق رکھ دل وچہ پاک محمدؐ پہن ٹاٹ جانے والا
 حکم کرے رب جبرائیلؑ نے جلد فرشتے جائیں
 پہن ٹاٹ جلدی سارے دیر ذرا نہ لائیں
 پہن لباس ایہہ یا محمدؐ۔ صدیق اکبر آیا
 اس لباس تے رب راضی ہو کر حکم اساں فرمایا
 اللہ صدقے پاک محمدؐ صدیق اکبر واثان بنایا

بارش نوری قفسوں اشد نورو نور چسکایا
 ایہ سوہنا جھنڈا نقشبندیاں دامنو دریا کی خود لایا
 پہلی بیعت صدیق اکبر شان نقشبنداں جو پایا
 پاک سرور بیماری حالت صدیق امام بناون
 پہلی سطرے سوئے سرور بیٹھ نماز گزارن
 صدیق چاہے جاں پیچھے ہٹا سرور منع فرماون
 نماز پڑھ کے پاک سرور نوں بستر تے لے جاون
 خانے کعبے و چہ کفاراں ہزاراں بت رکھائے
 جد سید پاک محمد سرور کعبے قدم مبارک پائے
 اچھے بت جو کافراں رکھے حضرت علیؑ فرماون
 یا سرور چڑھو کاندھے میرے سب بت لائے جاون
 توں بھار نبوت چک نہ سکیں پاک سرور فرماون
 لوں چڑھ کاندھے میرے اتے بت سب لائے جاون
 وچہ حدیث سرور فرماون اک کنڈا رکھیا جاوے
 اک پتے میں دوسے سب جگ پر میرا پتہ نہ چکیا جاوے
 حکم سرور نوں جد ہجرت دا اشد پاک کرایا
 سرور نظر کرم فرما کر ساتھ صدیقؑ بلایا
 کاندھے چک صدیق پاک سرور نوں غار ثور پوچایا
 بارے سوراخ بند کر عاشق اک تے پیر رکھایا

پاک سب مشتاق کئی سالوں دا ہوتنگ اس ڈنگ چلایا
 پھر سرود نظر کرم فرما کر لب مبارک لایا
 آکھن تن میل اچی غامرا توں سی۔ پر پیر نہ سارا لایا
 پتیاں پر نے چل کے عاشق کھوج نشان گویا
 سرود آکھن مسجد دیاں سب باریاں بند کراؤ
 پر صدیق اکبر دے گھر دی باری اوہ نہ بند کراؤ
 نماز خراب ہووے انہاں دی گئے جو کجاوون
 اک دوزخ دی گئیوں پکڑے پاک سرود فرماوون
 پر صدیق نوں جائز آکھن بھاوین گئے کتے ہووون
 ہو رکئی چیزاں اکلے صدیق اکبر نوں روپاک سرود فرماوون
 ایہہ بھیدی مخفی سارا جانے پاک الہی
 ایشد رسول جانے یا صدیق اکبر ہو خبر کسے نہ کائی
 ایہہ علم کدنی سارا پڑھیا سرود جو پڑھایا
 ہو رکسے نہ حصہ بلیا سب نقشبنداں نے پایا
 اس علم دا اثر دلے تے بیان زبان نہ آوے
 دل توں دل روشنائی پاوے روشن ہندا جاوے
 ایہہ ہے نور می فیض مہر جو نقشبنداں۔ اک نظروں
 سب پلیدی پاک کراوون بھاوین تنگن دوروں
 ایہہ راز حقیقی صدقہ سرود صدیق اکبر جو پایا

ایہہ نقشبنداں تے اللہ سوہنے سوہنا کرم کمایا
 صدیقی جو دروازہ گزرے ہو صدق یقینوں پورا
 پھر نظر صدیقی جس تے آوے کوئی نزر ہے ادھورا
 نقشبنداں دی نظر ہے یارو بہت تنگھی تلواروں
 سب گناہ تھیں پاک کرے۔ جد ننگھے دل و چکاروں
 ایہہ نوری فیض نے دلیدا۔ جو صدیق سرور تھیں پایا
 لکھاں دل ایہہ نور روشن کر کے پھر پیر میرے دل آیا
 حضرت شایر محمد اسم جنہاں دار تہ بہت اچیرا
 فضل کرم اللہ دا ہو یا۔ جد سرور پایا پھیرا
 رحمت و سدی شرق پورا تے۔ اللہ کرم کمایا
 پیر میرے دا فیض بے حد۔ رحمت بینہ برسایا
 شرق پور پیر خانہ مئے میرا۔ اللہ پاک بنایا
 ایہہ مئے فیض دے دا بے حد۔ نوروں دل چمکایا
 صدقے پاک محمد۔ اللہ۔ سوہنا پیر مبلایا
 کفر شرک تھیں کڈھ کے جس نے۔ رب دارا و کھایا
 روئے میاں صاحب دے اُتے۔ یارو جہڑا جاوے
 دل و چہ کھنڈا کھاں و چہ پانی۔ قدرت رب و کھامے
 جو جاوے مراد اں پاوے۔ ہندا ہندا آوے
 ایسا سوہنا مرشد میرا۔ جو آوے گل لاوے

شیر محمد شیر اللہ دا پیارا پاک سرور دا

ونڈے خزانے پاک اللہ دے موڑ نہ کسے ہٹاندا

میاں صاحب دے روئے اتے رحمت سدا برسی

لکھاں آون کھا کھا جاون۔ کمی نہ کسے گل دی

پیر میرے جیہا ہو رہ نہ کوئی۔ میرے دل نوں بہت پیارا

جیوں جیوں دیکھاں میں پیر اپنے نوں۔ اکھاں لین نظارا

سرور دے دا کھنڈ اکھاں دی میں مرشد جیوں جیوں دیکھاں

دل کرے میں اکھ نہ جھمکاں۔ جیوں دیکھاں تیوں دیکھاں

مرشد میرا فضل اللہ تھیں۔ بڑیاں شانناں والا

جو کوئی دیکھے پیر میرے نوں۔ ہو جاوے متوالا

نظر کرم میاں شیر محمد۔ برکت شاہ ابراہوں

قلم میری دیاں سطران و پچوں ٹورو گے ہر نہروں

ذوقوں شوقوں لکھدی جاوے۔ حد نہ رہے پیاروں

دل وچہ سٹ عشق دی وچھی۔ پھٹ گئی وچکاروں

فضل اللہ تھیں دل چمکاوے۔ نظر میاں صاحب دی

صدقہ پاک محمد سرور۔ رحمت رب دی و سدی

میاں صاحب دا عشق ہے یارو۔ مثل اک قلم دے

ایہہ قلم اسم اللہ لکھدی۔ اوپر ہر اک دل دے

اک گل اکھاں تے گل اکھاں۔ اکھاں گل ضروری

جس تے نظر میاں صاحب دی اُس تے فضل غفوری
 چہرہ میاں صاحب دایار و رحمت رہے برس دی
 جو کرے جمال اوہ کرماں والا۔ اُس تے گھڑی کرم دی
 غم فکر رہے نہ کوئی۔ دل پیا چمکاں مارے
 ذکر اللہ دا جاری ہو یا جد رحمت کرم کماوے
 گل راک باطن دی ہن آئی۔ اوہ نہ کمرنی آئی
 اللہ رسول جانے یا میاں صاحب۔ ہور کے خبر نہ کائی
 یا کوئی باطن والا جانے۔ دل دیاں اکھاں والا
 ہور کے نوں خبر نہ کائی۔ نہ کوئی جانن والا
 سلسلہ میرا نقشبندی۔ سئے اللہ دے فضلوں
 بیعت میاں شیر محمد۔ شریقہ پر عقلموں
 جتھے فضل کرم دایار و۔ بیٹہ رہے سدا برسا
 جو جاوے مراد اں پاوے۔ روندنا آوے ہسا
 یا اللہ رب خلقت نوں بخشیں۔ نالے میں عاجز نوں
 ساتھ محمد سرور سوئے۔ ہووے روز حشر نوں
 صدقہ پاک محمد بخشیں۔ نالے آل اصحاباں
 صدقہ غوثاں قطباں ولیاں۔ کریں معاف حساباں
 عدل کریں نہ اُساڈا ربا۔ فضل کریں سرکاروں
 عمل کسے تے ناز نہ ساڈا۔ اک اُس ہے رحمت پاروں

سبحان اللہ توں پاک اللہ قبول کرنا سب دُعا دا
قرب بخشیں اپنا رباتے دیدار پاک سرود دا

عشق دا سودا

لوگ کھڑے اک سودا دیکر دلال آوازاں مارے
نئے کو جس نے لینا یارو۔ ایہہ عشق نام رکھاوے
سودا ایہہ ادھار نہ بلدا۔ سر دیتیاں ہتھ آوے
عشق خریدے تے سر دیوے نقد قیمت پاوے
چیز عجیب ہے ایہہ اک ایسی۔ اس نے جو ہر لکھ ہزاراں
مُقَدَّر نال ایہہ سودا بلدا۔ تے قسمت دیاں کاراں
جیڑے عشق محبوب سو منے وجہ ہتھ یقین کھلوے
تے پرواہ اُنہاں نہ کوئی۔ داغ دے دے دھوے
اوہ مرنے توں پہلے مر گئے۔ خوف خطرہ نہ کوئی
لاخوف اللہ فرادے خوشی نصیبے ہوئی
محبوب اپنے دے عشق وجہ جل کے راکھ برابر ہوئے
ہستی ختم ہوئی اُنہاں ہن۔ ہن زندہ۔ نہ موئے
جو اُنہاں توں مردہ آکھے۔ اُس عقل شعور نہ کوئی
جد اللہ آکھے ہن اوہ زندہ۔ پھر ختم عدالت ہوئی

جس تے نظر میاں صاحب دی اُس تے فضل غفوری
 چہرہ میاں صاحب دایار و رحمت رہے برس دی
 جو کرے جمال اوہ کرماں والا۔ اُس تے گھڑی کرم دہی
 غم فکر رہے نہ کوئی۔ دل پیا چمکاں مارے
 ذکر اللہ دا جاری ہو یا جد رحمت کرم کماوے
 گل راک باطن دی ہن آئی۔ اوہ نہ کمرنی آئی
 اللہ رسول جانے یا میاں صاحب۔ ہور کسے خبر نہ کاٹی
 یا کوئی باطن والا جانے۔ دل دیاں اکھاں والا
 ہور کسے نوں خبر نہ کاٹی۔ نہ کوئی جانن والا
 سلسلہ میرا نقشبندی۔ نئے اللہ دے فضلوں
 بیعت میاں شیر محمد۔ شریقیہ پر عقلوں
 جتھے فضل کرم دایار و۔ بیٹہ رہے سدا برسا
 جو جاوے مراد اں پاوے۔ روندنا آوے ہسدا
 یا اللہ سب خلقت نوں بخشیں۔ نالے میں عاجز نوں
 ساتھ محمد سرور سوہنے۔ ہووے روز حشر نوں
 صدقہ پاک محمد بخشیں۔ نالے آل اصحاباں
 صدقہ غوثاں قطباں ولیاں۔ کریں معاف حساباں
 عدل کریں نہ اُساڈا رتبا۔ فضل کریں سرکاروں
 عمل کسے تے ناز نہ ساڈا۔ اک اُس ہے رحمت پاروں

سُجَّان اللہ توں پاک اللہ قبول کرنا سب دُعا دا
قرب بخشیں اپنا رباتے دیدار پاک سرود دا

عشق دا سودا

لوگ کھڑے اک سودا وکدا دلال آوازاں مارے
لے کو جس نے لینا پارو۔ ایہہ عشق نام رکھاوے
سودا ایہہ ادھار نہ بلدا۔ سر دیتیاں ہتھ آوے
عشق خریدے تے مردیوے نقد قیمت پاوے

چیز عجیب ہے ایہہ اک ایسی۔ اس نے جو ہر لکھ ہزاراں
مقدّر نال ایہہ سودا بلدا۔ تے قسمت دیاں کاراں
چیڑے عشق محبوب سوہنے وجہ ہتھ یقین کھلوے
تے پرواہ انہاں نہ کوئی۔ داغ دلے دے دھوے

اوہ مرنے توں پہلے مر گئے۔ خوف خطرہ نہ کوئی
لاخوف اللہ فرما دے۔ خوشی نصیبے ہوئی

محبوب اپنے دے عشق وجہ جل کے راکھ برابر ہوئے
ہستی ختم ہوئی انہاں مین۔ مین زندہ۔ نہ موئے
جو انہاں توں مردہ آکھے۔ اُس عقل شعور نہ کوئی

جد اللہ آکھے مین اوہ زندہ۔ پھر ختم عدالت ہوئی

جو کوئی بیعت پیر دی کر دے اس درجہ ہتھ آوے
 بناں رہیر راہ نہ بلدا نہ منزل ہتھ آوے
 بیعت ہے ایہ پاک سیر و دی پھر اللہ دی ہونے
 علم لدنی نہ ایہ بلدا - رہیر علم پڑھاوے
 تے پھر سینہ روشن ہووے۔ قُرب حضور می پاوے
 صدقے پاک محمد یارو۔ اس درجے نوں پاوے
 جیوں جیوں مرید نظر اپنی نوں۔ طرف پیر دے کر دے
 تیوں تیوں دل اس روشن ہووے۔ اللہ اللہ کر دے
 اللہ اپنے فضل کرم تھیں۔ نعمت دیوے ہر نوں
 صدقہ اللہ پاک محمد۔ بخشیں اللہ سب نوں

عاشق دی حقیقی عید

بقرہ عید پڑھی بدوئی میاں صاحب نظر کرم فرمائی
 اللہ صدقے پاک محمد۔ عشقوں قلم چلائی
 عشق پکڑ کیتی جد دل نوں۔ رو رو ہن جو جاری
 جد عشق محبوب دا غالب ہو یا پڑھی عجب خماری
 دل مشتاق تے عشق ستا کے محبت و دھدی جاوے
 مہن عقل سمجھ نہ میں وچہ کائی۔ نہ عقل کم آوے

جد و لبر دے دل و چہ دل جاوے پھر بے دل اکھیا جاوے
 دید سخن دی عید عاشقاں خوشی عید نام رکھاوے
 عید نام خوشی دا یارو۔ جیہڑا خوش خوش ہووے
 خوشی عید کی اُس نوں یارو۔ جو روئے سدا رووے
 شوق دیدار تے تاہنگ سخن دی۔ جیوں جیوں دل چہ آوے
 کھاوون پیوں نیند نہ کوئی۔ جاں دلبر نظر نہ آوے
 لوکیں خوشیاں عید مناوون۔ کپڑے سوہنے پاوون
 اک دوجے عید مبارک دیوں سوہنے پیار کراوون
 عاشقاں دے دل خوشی نہ کوئی۔ رو رو ہنچو جاری
 باہجہ محبوباں خوشی نہ ہووے۔ دل رو بہت خواہی
 دلبر جانی جد جمال کراوے۔ لکھ لکھ شکر کراواں
 دیدار محبوباں عید عاشق دی۔ حج ثواب ہن پاواں
 جد فضل اللہ تھیں پاک محمد۔ پاک جمال دکھاوون
 کرم اللہ دائیں تے ہووے۔ نظر پاک سرور فرماوون
 جنت نہ دچہ سردی گرمی۔ ادہ ٹھاکے ادہ ساڑے
 جنت نام آرام فقیرا۔ جاں جان آرام گزارے
 جیویں آرام عاشق تائیں۔ کول محبوب پیارے
 جیویں جیویں جید سخن دی ہووے۔ آون خوب نظاے
 عشق میرے لوں لوں اندر۔ رتیا پاک سرور دا ہووے

شوق دیدارِ وچہ دلبر سوئے منہ منہ سے دل رووے
 ربا قرب اپنا دیدارِ حید - ہووے وچہ نصیبیاں
 میں عاجز گندہ مندہ بندہ بخش طفیل حبیباں

عشقِ دیباں کاراں

عشق رسول اللہ دا جس نوں سٹ مارے جاں آ
 عقل ہوش سب جاوے اُس دی سو دانی نام دھرا
 پاگل پاگل سب لوکین اکھن توڑی نگر بھی لا
 نہ اوہ اس ذلت خوار یوں ڈرے جو دید سخن دی پا
 حضرت پائیزید نہ ڈرے خوار یوں - جد کھلا گھنڈ لگا
 عشق دی گل منصور بھی مٹی - جو سولی پرٹھے سن آ
 شمس ہتھ قدرت نوں پایا - بھاویں لیا پوش لہا
 سر بل سچی گل اکھی یارو - بھاویں لیا سر کٹا
 کیوں نہ عشق وچہ رنگیا جاوے - جو نفس فناہ کرا
 وَاللَّيْلِ تَوْنُ رُوشن دو جگ جدت بھی قسماں کھا
 سوہنا بکھڑا نوکروں روشن - جس دو جگ دیا چمکا
 شوق دیدار سخن دا ہر دم میں رو رو کراں دعا
 ذوقوں شوقوں میرا لوں لوں تڑپے - کہ وقت ربا اوہ آ

بہت پیار مین پیارے والا۔ پیاروں حد نہ کا
 دیدار دیدار کد ہووے دل میرے مئے چا
 کہیہ وسماہ اس دم داربنا۔ کد نیکل ایہ جا
 تین کراں دیدار سخن داربنا۔ توں کرین قبول دعا
 توں اللہ خالق مالک سب و اصدقے سرور سب ہی اس پچا

سجناں باہجھوں جیونا مُشکل

سجناں باہجھوں جیونا مُشکل۔ موت بھی نہ مین آر
 تاہنگ سخن دی ودھ دی جاوے۔ دل بہت سخن دا جا
 سجناں باہجھوں دن نہ گزرے۔ ایویں روز او نسیاں پا
 عشق ستاوے دل جلاوے۔ شوق و دعاوے آ
 وَاللَّيْلِ زُلْفَاں پاک سرور دیاں۔ مارن دل اُتے ڈنگ آ
 مین بے ہوش۔ ہوش نہ کوئی۔ نشہ چڑھے جد آ
 اَلَمْ نَشْرَحْ شان سو مئے دا۔ جد مولا ویا سنا
 لَكَ صَدْرًا كَدَا عشق مئے ایہ۔ جو جانے پاک اللہ
 ایہ عشق دا اثر دل تے ہووے۔ بیان زبان نہ آ
 نہ طاقت زبان بولے عشقوں جو جو شوق دلے وچہ آ
 عشق پیار پیارے والا۔ دل معشوق دا گھر بنا

جیوں جیوں دیکھو رنگ انوکھا۔ آکھن وچہ نہ آ
 اللہ نے ایہہ دل بنایا۔ عرش معلّے ابھی راس وچہ آ
 راس وچہ پاک محمد آدن۔ اتے اللہ پاک بھی آ
 نَحْنُ أَقْرَبُ بِالْكِتَابِ وَجْهَ قُرْآنِے۔ اللہ دیا فرما
 صدقے سرور۔ اللہ اپنے فضلوں سب توں کرے رہا

عشق دربار دا بویا

بویا عشق دربار دا سدا کھلا۔ ہندا عاشقان توں کدے موڑ بھی تا
 عشق لاٹ وچہ جل کے جدراکھ ہو یا۔ رہندا ہستی دا پھر نام بھی نا
 عاشق باس محبوب سدا لین موجاں۔ رہندا غم فکر دا نام بھی تا
 عاشق سدا زندے مردے کدے ناہیں۔ تے اوہ سوئی جڑھن توں ڈرن بھی نا
 کابل پیر دے ہتھاں وچہ ہتھ دیوے۔ مارے عشق آکے اُس توں چوٹ کیوں نا
 پیر نظر کرے بیڑا پار ہووے۔ اوہ بندہ بنے مقبول کیوں نا
 اللہ اللہ کر دا دن رات پھر دا۔ ہن بے آرام اوہ رہے کیوں نا
 جد پیر نے دودھ نوں جاگ لائی۔ گیا سون تے جاگناں آوے کیوں نا

نیرکاں دی صحبت

مرد اللہ دی جو کوئی مجلس نال ارادے کردا
 عبادت سو سالان دی اللہ وچہ نصیبے کردا
 جیوں کر دھوبی میلا کپڑا۔ چاہڑ بکھٹی پھر چھپے
 میل کچیل دور ہووے سب۔ پتہ رنگ نہ لکھن پکے
 پیر سچا پیر نہ چھوڑے۔ پیراں سب گواوے
 گناہوں پاک اللہ ایسا کردا۔ جیوں پیدا آج ہووے
 جھوٹے پیر نہ کر دے کچھ بھی۔ لافاں مارن والے
 مسئلے بہتے گلاں جھوٹیاں۔ گلڑ کھاون والے
 پیر سچا فضل اللہ تھیں صدقے سرور۔ دو جگ خوشی دکھاوے
 جھوٹے پیروں توبہ توبہ۔ بیڑی ڈوب لے جاوے
 یا اللہ اپنے فضل کرم تھیں۔ نیرکاں نال ملائیں
 جھوٹے جہڑے پھند شیطانی۔ مولا اساں سچا بیس

درویش دی گل

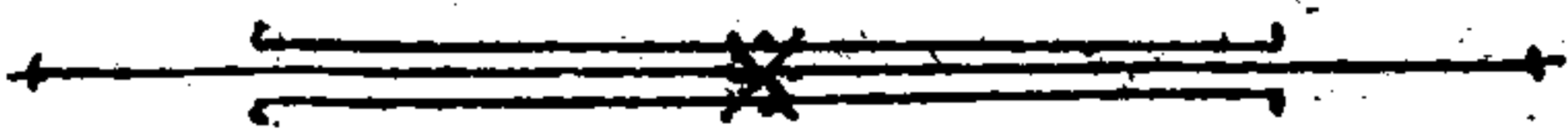
فقیر فکر دے وچہ سدا رہن ڈبے۔ درویش درتوں مول کدے ہند کنا

عاشق دید معشوق وچہ سدا رہن روندے۔ کدے نین انہاں دے ٹھلے نا
 جس دے ہور ہیٹے اُس دے درمیٹے۔ چھڈرتے دروں نہ دور ہو بیٹے
 جدوں رب چاہے نظر کرم ہو دے۔ عاشق عشق محبت وچہ چور ہو دے
 بخشیا جائے اوہ جیہڑا کرے توبہ۔ بھاویں کیتنا ہی گنہگار ہو دے
 نظر سروردی اوہ منظور ہو دے۔ فضل اس تے رب غفار ہو دے
 دُنیا بے فانی قبر یاد رکھیں۔ ملیں مرد کامل جیہڑا کم آدے
 پڑھ نماز تے کلمہ یاد رکھیں۔ آخر وقت تیرے جیہڑا کم آدے
 گل پیردی دل دے مال منبیں۔ ذکر وں خالی نہ تینوں دم آدے
 اللہ فضل کرے صدقے پاک سرورد۔ دُنیا عاقبت تیری سب ٹھیک ہو دے

بندے بندے

بندے رب دے راضی رب تے۔ نہ اوہ اپنی مرضی کر دے
 اتے رب انہاں تے راضی۔ جو بندے پین اُس دے
 جو شے اللہ پیدا کیتی۔ سب انہاں حوالے کر دے
 سب اللہ دے بندیاں دی کرن غلامی۔ عذر نہ کوئی کر دے
 ہوا۔ پانی۔ پتھر۔ جن حیوان سب۔ کیرے جو مکوڑے
 سب تے حکم انہاں دا چلدا۔ بندے رب دے جیہڑے
 سیر کرن اوہ ہوا پانی تے۔ عذر نہ کوئی لیا دے

شیر دی اوہ کرن سواری۔ چابک سب بناوے
 اوپر عرش تے تلے زمیں دے۔ جاوے نظر انہاں دی
 رَبِّ احسان انہاں تے کیتا۔ قدرت ہے ایہہ رب دی
 کھان حلال تے بچن حراموں۔ ہو پھند فریب کوئی
 بولن سچ تے وعدہ سچا۔ عادت انہاں ہوئی
 چپ زبانوں۔ بند کلاموں بھوڑی سی گل کرے
 نہ کسے دی چغلی غیبت۔ شکوہ ناہیں کرے
 جھوٹیاں لافاں۔ بیہودہ بولن۔ شیخی کوہوں ڈردے
 نہ اوہ مجلس جان کسے دی۔ اکٹے راضی رہندے
 ذکر زبانوں ہر دم جاری۔ غافل کدے نہ ہون
 کھاؤن کھوڑا تے گل کھوڑی۔ کھوڑا کدے سوون
 رحمت رب دی انہاں اُتے۔ فضلوں حد نہ کائی
 کرن تعریف تے حمداں بولن۔ مرشد بوٹی لائی
 لاخوف فراوے اللہ۔ اندر حق انہاں دے
 حرص نفس تخصیں خالی ہون۔ بندے ایہہ اللہ دے
 اللہ راضی سرور راضی۔ بین ایہہ راہ بندھے تے
 صدقے سرور ملیا رہیر۔ ہو یا فضل انہاں تے

عنوان طریقت

چپ زبانوں - بند کلاموں - بات ذرا نہ کرنی
 ذکر زبانوں ہر دم جاری - اسماں ایہو کرنی کرنی
 عشق محمد سید سرور دے وچہ - جان قربانی کرنی
 اللہ خالق مالک رازق ساڈا - اسماں ایہو نیت کرنی
 اللہ واحد اگو مالک کاشریک ذات ربانی
 اللہ اللہ ذات ربانی - میرے لوں لوں وچہ سمائی
 ذکر اللہ دا ہر کوئی کردا - جانور - ملک - جن انسانی
 ہتھ پیردا پکڑ یقینوں - رہیں ثابت دوہیں جہانی
 لے پر سرور راضی تے رب راضی - ہوئی ختم کہانی
 اک پیر توں خوب سرور دی مہن پاک ہیں دوہیں جہانی

رمز حقیقی

جے رمز حقیقی سمجھیں سوچیں - دل نال دلدارا
 پنچر خریدن والے کی جانن - قدر لعلوں دی یارا
 جانن قدر لعلوں دی - جیہڑے لعل خریدن والے

خالی بھانڈے کچھ نہ جانن لے لافاں مارن والے
 بندے ریدے اوہ جانن۔ جو نہیں ہو یا اے ہونا
 اوہ مٹی نوں جے سونا آکھن۔ اوہ نہیں مٹی ہے سونا
 اٹھ جاگ ہن سوں نہ بھائی۔ تینوں پیسی ڈاہڑا رونا
 کر ذکر اللہ داسرورد آکھن۔ توں پھر سونا توں سونا

سبق درویشی

بِسْمِ اللّٰهِ شَرِيفِ پیلے پڑھ
 اللہ کے نیک بندوں کی مجلس جا کر
 اللہ پاک کی حمد و ثنا کر
 دل و چہ بیعت دا شوق رکھ کر
 ہر دم سوئے پیرے دیدار دا شوق کر
 سوئے رہی گلی تے غور کر

سب توں زیادہ پیار سرورد رکھ کر
 پھر درود سرورد تے ضرور پڑھ
 پھر حضور پاک کی حضور ہی کی دعا کر
 عشق سرورد کا دل میں رکھ کر
 ہر دم اللہ کو یاد کر
 ذکر اکثر کثیراً قرآن پڑھ

اک دم بھی خالی نہ پھر
 سب توں زیادہ پیار سرورد رکھ کر
 پھر حُبِ مُصْطَفٰی کی دعا کر
 ہر وقت دیدار کا شوق کر
 نیاز کبھی بھی قضا نہ کر
 نہ پھل کبھی نال پیار پڑھ

قبر نون ہر دم یاد کر مرن توں پہلے خود مر
خودی تکبر عیش فنا کر لا تقنطوا کے جہاز چڑھ کر

غم حیرت دے سمندر نون پار کر
بے اہمیدی کی اُمید رکھ کر

آب حیات دا پانی پی کر سدا زندہ رہنے کے مکان جاوڑ
عشق منزل نون پہلے طے کر اللہ کے پاک بندوں کا ہاتھ پکڑ کر
شیطان نفس دے کہے لگ کر

فانی دُنیا کی کتاب نہ پڑھ

عمل پورا قرآن حدیث کر دِلوں غلام سرور دا ہو کر
یقین اللہ رسول دارکھ کر دُنیا فانیوں کے اللہ والے دا ہتھ پکڑ

عشق ذوق کے پیالے میں پانی پی کر

سوہنے سرور دے دربار جاوڑ

بیعت

جو مُرشدی وچہ عقیدت صحیح یقین یادے
 رَبِّ رَسُوْلًا رَاضِي اُس تے اُوہ سب درجے پاوے
 ایہہ جو سب بیعتاں ساریاں۔ پاک سرور دیاں ہوں
 پھر سب بیعتاں دا اللہ مالک پاک سرور فرماون
 ایہہ دروازہ پاک محمد۔ اس وچہ شک نہ کائی
 اللہ راضی سرور راضی۔ اس پر رحمت آئی
 قُرب اپناتے حضوری سرور۔ رُبا دے اسانوں
 فضل کریں تے عدلوں رکھیں۔ نہ کریں عذاب اسانوں
 صدقہ پاک محمد سرور۔ آل اصحاباں پائراں
 سب دی بخشش کریں رُبا دے جنت باغ بہاراں

مرشد دایہ فیض

جد پیر دی بیعت کیتی اے
 اسماں پیر یقینوں پایا اے
 رمز حقیقی نوں جد پایا اے
 جد روپ سروپ اسماں پایا اے
 جھگڑ اندھیاں داسب مٹایا اے
 جد عشق نے پھیرا پایا اے
 سرور اسماں تے کرم کمایا اے
 علم لدنی اسماں پڑھایا اے
 فَاٰیۡنَمَا تَوَلَّوْۤا۟ اَکْثَرُ سَاۡیَاۡتِیۡ
 جس یار دا بھید چھپایا اے
 پیر رستہ اسماں دکھایا اے
 جس جرم نفس نوں مار کھایا اے
 اُس پھر اعلیٰ درجہ پایا اے
 سبے رب اُس دا حکم کرایا اے
 ہونی دُور سب پلیتی اے
 جس رب دارا دکھایا اے
 جو نہ پڑھیا سو پڑھایا اے
 اسماں سرنوں ہر وجہ پایا اے
 نہ کوئی اپنا نہ پرایا اے
 میں توں دا شک گویا اے
 رستہ بیعت دا اسماں دکھایا اے
 پھر سرنوں ہر وجہ پایا اے
 گھنڈ کھول روپ دکھایا اے
 اُس اصلی مقصد پایا اے
 جو نہ پایا اوہ ہن پایا اے
 اُس تے لاخوف دا حکم لکایا اے
 اُسوں رب رسول نے یار بنایا اے
 اُس ٹھی خوشی نوں مار کھایا اے

سب تعلق اُس گویا اے

صدقے سرور اللہ فضل کرایا اے

53044

رُباعیات

(۱)

بندے ربدے جنہاں تے رب راضی۔ نہ انہاں نوں کوئی موڑ یارو
 لاخَوْفًا اللہ نے حکم کیتا۔ نہ کوئی لوڑ انہاں نوں ہو یارو
 کرن سیر زمین آسمان پل و چہ۔ ایہہ اللہ دا انہاں تے فضل یارو
 اوہ جانن گلاں جو نہ لوگ جانن۔ ایہہ انہاں نوں اللہ دا علم یارو

(۲)

بندیاں رب دیاں دی جو کرے مجلس۔ آدے دل دے وچہ سرور یارو
 گلاں انہاں دیاں اثر کر دیاں نے۔ جاوَن دل دے وچہ سما یارو
 صحبت نیرکاں دی نیک بنا دیوے۔ ایہہ ہے حکم پاک رحمن یارو
 کر کے دیکھ مجلس بندے رب دے دی۔ سینہ وانگ برف دیو گھٹا یارو

(۳)

گتا کہت اصحاب دا دیکھ یارا۔ اوہ جنت دے وچہ جان والا
 پت کتی دے خاص گتا۔ صحبت نیرکاں دی اوہ کرن والا
 اک ہے بندہ۔ اولاد دے اوم۔ صحبت گندیاں دی کرے اسنوں گندا
 ہو گتا جاوے وچہ جنت۔ دوزخ وچہ بندہ جاوے ہو گندا

(۴)

توبہ کر بندے برے عمل کو یوں بخشہا را اللہ بخشہا را میاں
 حُب پاک سروردی دل دے وچہ رکھیں جو ہیں شافع روز جزا میاں
 پڑھ ویکھ توں قرآن یارا۔ پتہ نیکاں دا توں پکڑ میاں
 دین دُنیا تیرے ہون چنگے۔ گل منن ایہہ دل دے نال میاں

(۵)

پیر ملے تے پیر نہ چھوڑے۔ حاجت رہے نہ کاٹی
 سرورد راضی تے رب راضی۔ ختم عدالت ہوئی
 پیر پاک کرے اک نظروں۔ سو سالوں بریائی
 منظور کرے رب دعا محبتاں۔ اس وجہ شک نہ کاٹی

(۶)

دھاگہ پروویں وچہ سوئی دے ننگے دے۔ دل پرو تو کیوں ناہیں
 چیزاں پچھانیں توں گل جہان دیاں۔ رب پچھاتا کیوں ناہیں
 کپڑے بھی رنگے تے وال بھی رنگے۔ دل نہ رنگیا تے کی رنگیا
 منگن بھی منگیا۔ جو منگناں سی اوہ نہ منگیا تے کی منگیا

(۷)

جے مرشد دی توں گل منیں۔ پڑھ کلمہ دم دم نال میاں
 اک دم تیرا خالی نہ جائے۔ منن مرشد دا فرمان میاں
 توں توں وجوں اللہ اللہ نکلے۔ دن رات ایہہ رکھ دھیان میاں

پھر داتا اٹھدا بیٹھدا بھی۔ اللہ اللہ لکے دم دم نال میان

(۸)

توں دے کھل وچہ میں توں پا کے رگڑ باریک کرائیں
جد میں دا پورا خانہ ہووے۔ پھر توں ہی توں رہ جائیں
پھر خود توں خود وچہ ختم کر کے۔ پھر خود ہی خود رہ جاوے
پھر خود توں خود ہی آپے ویکھے۔ تے خود ہی نظری آوے

(۹)

سچے پیر پناں نہ منزل ملدی۔ ذرا سوچیں بیٹھ اکلّا
ایسے دنیا فانی مسافر خانہ۔ گل سمجھ تے نہ بن جھلا
واحد سوا دل دچہ ماریں۔ کریں چھیک دوسلا
اللہ ہو دی رستی پا کے۔ بچھیں نال تے
مرشد دا جد عکس پکاویں۔ پھر چھکے نور تھلا
پھر توں رمز حقیقی پاویں۔ ہووے خوب تے
تے پھر وصل محبوب دا ہووے۔ کرم کرے پھر اللہ
میں توں دی سب گل گواچی۔ ہن میں نہیں توں اکلّا

وظیفہ

اس وظیفہ سے پہلے تین بار درود شریف پڑھے۔ جیسا کہ نیچے لکھا گیا ہے۔ پھر دو زانوں بیٹھ کر ہاتھوں کی نیت باندھ کر آنکھیں بند کر کے وظیفہ کو تین مرتبہ (پہر بار پہلے اور بعد تین تین بار درود شریف) تھوڑی اونچی آواز سے پڑھیں تاکہ دل پر اس کا اثر ہو۔ اگر پہلی دفعہ یا دو دفعہ پڑھنے سے دردِ دل اور زاری پیدا ہو جاوے۔ اور اونچی آواز سے نہ پڑھ سکے۔ تو دل میں پڑھے۔ اور تین دفعہ لازمی پورا کرے۔ آخر میں پھر تین مرتبہ درود شریف پڑھیں۔

انشاء اللہ تھوڑے ہی دنوں میں عشق پیدا ہو جائے گا۔ اور قلب روشن ہوگا۔ جو بات مشاہدے میں آئے۔ سوائے مرشد یا بزرگ کے کسی پر ظاہر نہ کرے۔ بتانے سے اجر جاتا رہتا ہے۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى حَبِیْبِهِ سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ وَّآلِهِ وَاَصْحَابِهِ وَسَلَّمَ (تین بار)

ربا دل مشتاق دیدار سرور لوں۔ اگھاں کردیاں زاری
 ربا عشق سرور وچ میرا لوں لوں تڑپے رباں ہر دم وچ حضور کی
 ربا قرب مینوں اپنا بخشو۔ اپنے فضل کمالوں
 اتے حضور کی سرور سوہنے ہووے۔ عینہ روشن پاک جانوں

صَلَّى اللهُ عَلَى حَبِيْبِهِ سَيِّدِنَا
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاصْحَابِهِ وَسَلَّمَ (دین بار)

اِتِّبَاعِ مُرْشِدِ

ذکرِ اکتیرا اللہ فرماوے۔ پڑھ قرآنوں بھائی
 پاک سرور جو گل فرماون۔ مرشد بھی اوہ فرمائی
 پیر مرشد دی گل منیں۔ اک ساہ نہ خالی بھرنا
 گردا بہندا۔ سوئدا۔ اٹھدا۔ کر ہر دم ذکر کرنا
 پیر آکھے دم لوں قید لگاؤ۔ دم خالی جاوے ناہیں
 کر فرمانبرداری پیر سوہنے دی۔ راضی رب رسول کرائیں
 اسم ذاتی ایسا ہووے۔ لوں لوں وچ سماوے
 اگھاں سوون تے دل جاگے۔ پھر راضی پیر نوں پاوے
 جو امرالغیبی آون۔ دل وچ سب سماوے

پیر بغیر ہور کسے نہ - اسرار بتایا جاوے
 رووے نہجو جاری ہودن - پھر دل نوں کھوہ بناوے
 تے جے درد نہ جریا جاوے - تجھ پیر دل آوتے
 نظر پیر کامل تھیں اللہ - دل روشن پھر کر دا
 جیوں جیوں مرشد دا ادب کراوے تیوں تیوں منزل چڑھا
 پیر مرید دے دل دی را کھی - ہے پھر ایویں کر دا
 جیویں کھیتی والا - اپنی پیلی دی را کھی کر دا
 جیویں مرید دے دل اُتے - نظر مرشد دی اُتے
 مرید دا دل چمکاں مارے سب پلیدی جاوے
 اللہ دا ایہ رستہ بھائی - جو سر و سر فرمایا
 عشق مارے آسٹ اُس نوں - جد رحمت بینہ بر سایا
 ولی دا پھر درجہ پاوے - دوست رب بناوے
 لا اِخْوَفُ مِنْ دَا اُس حکم لگے - جو منزل طے کراوے
 جو مرن توں پہلے مردے - ہستی نوں مٹاندے
 حرص نفس نہ کوئی اُنہاں - خالص بندے رہدے
 مَوْتُوْا قَبْلَ اَنْتَ مَوْتُوْا - دے قرآن گواہی
 ایہ منزل سر و در توں ملاوے جو پاک اللہ فرمائی
 ربا صدقہ پاک سر و در - توں سچا پیر ملائیں
 بخشیں ربا سب خلقت نوں - کریں قبول دُعائیں

تعارف

نام مولوی نواب دین - تے کم لوہے دا کردا
 خاندان مغل ہے یارو - اللہ کولوں ڈردا
 ماں باپ تے بابا ویجھے - سب نمازاں پڑھدے
 ربّا بخشیں ماں باپ نوں - جاوون وچہ جنت دے
 پنڈ جھنجوٹی - ضلع امرتسر - مہن مہا جریارا
 منڈی چوہڑکانہ وچہ مہن - میرا ہے گزارہ
 سلسلہ میرا نقشبندی - ہے اللہ دے فضلوں
 بیعت میاں شیر محمد[ؒ] - شرقیور پر عقلوں
 جتھے فصل کرم دا یارو - پینہ رہے برسدا
 جو جاوے مرادال پاوے - روند آوے ہندا
 مسجد غلہ منڈی چوہڑکانہ - صدقے سرورد رب بنوائی
 میاں شیر محمد[ؒ] تے ثانی صاحب اجازت سی فرمائی
 تمانہ پڑھی سی عصر دی - دونوں اندر اس مسجد دے
 اصل بنوائی ایہہ میاں صاحب صدقے پاک سروردے
 بی نام میرا میں عاجز - کچھ بنوانہ سگاں

توبہ میری ہیں عاجز گندہ۔ ایسے بھار اٹھانہ سکاں
 ٹھیک دس بجے تے عین دن روشن میاں صاحب تشریف لیاو
 کڑھ شک شبہ سب بیعت والا پھر تشریف لے جاو
 باطن نوں پھر ظاہر کر کے۔ سوہنا سخن فرمایا
 اللہ پاک نے صدقے سرور میں عاجز تے کرم کمایا
 اس ۱۳۶۷ھ توں پہلے نہ کوئی مینوں جانے نہ میں سا کچھ جانا
 ۶۱۹۴۸
 اللہ جانے اپنے فضلوں یا سرور بس میں میاں صاحب نوں جانا
 یا اللہ بخشیں سب خلقت نوں۔ نالے میں عاجز نوں
 کریں فضل اپنا تے ساتھ محمد ہوسے روز حشر نوں
 عدل کریں نہ اسا ڈار رہا۔ فضل کریں سرکاروں
 اسا ڈا ناز نہ عمل کسے تے اک آس سے رحمت پاروں
 صدقہ پاک محمد سرور۔ آل اصحاباں یاراں
 قرب اپنا بخشیں رہا بلن جنت گلزاراں

شکر طیبہ منثورہ

از تاجدارِ مدینہ حبیبِ کبریا حضرت **محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم**
 تا حضرت قبلہ و کعبہ میاں **شایر محمد صاحبِ قدس سرہ العزیزہ**

نمبر شمار	اسماء گرامی	تاریخ وصال	مزار شریف
۱	الہی بکرمت حضرت سید المرسلین خاتم النبیین راجۃ العلماء سیدنا و شفیعنا و سیلتنا فی الدارین حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ و اصحابہ وسلم	۱۲ ربیع الاول	مدینہ منورہ
۲	الہی بکرمت حضرت صدیق اکبر ابو بکر رضی اللہ تعالیٰ عنہ	۲۰ جمادی الثانی	مدینہ منورہ
۳	الہی بکرمت حضرت سلمان فارسی رضی اللہ تعالیٰ عنہ	۱۰ رجب ۲۳ھ	داشن
۴	الہی بکرمت حضرت امام قاسم بن محمد بن ابی بکر رضی اللہ تعالیٰ عنہ	۲۴ جمادی الاول	داشن
۵	الہی بکرمت حضرت امام جعفر صادق رضی اللہ تعالیٰ عنہ	۱۵ رجب ۳۸ھ	مدینہ منورہ

۶	ابن بکرم حضرت بابیر بکرم طامی رحمۃ اللہ علیہ	۱۴ شعبان ۲۶۱ھ	بسطام
۷	ابن بکرم حضرت خواجہ ابوالحسن خرقانی	۱۰ محرم ۲۲۵ھ	خرقان
	رحمۃ اللہ علیہ		
۸	ابن بکرم حضرت خواجہ ابوعلی فارسی رحمۃ اللہ علیہ	۴ ربیع الاول ۵۴۴ھ	فارس
۹	ابن بکرم حضرت خواجہ ابوالعباس یوسف ہمدانی رحمۃ اللہ علیہ	۲۴ رجب ۵۳۵ھ	مرو ملک فارس
۱۰	ابن بکرم حضرت خواجہ عبدالخالق غجدوانی رحمۃ اللہ علیہ	۱۲ ربیع الاول ۵۴۵ھ	غجدوان قریب بخارا
۱۱	ابن بکرم حضرت خواجہ عارف ریوی رحمۃ اللہ علیہ	یکم شوال ۶۱۶ھ	ریوی قریب بخارا
۱۲	ابن بکرم حضرت خواجہ محمود انجیر فغوی رحمۃ اللہ علیہ	۱۴ ربیع الاول ۵۱۵ھ	انجیر فغنی
۱۳	ابن بکرم حضرت خواجہ علی رامیتنی رحمۃ اللہ علیہ	۲۴ رمضان المبارک ۵۲۲ھ	خوارزم ملک فارس
۱۴	ابن بکرم حضرت خواجہ محمد بابا ساسی رحمۃ اللہ علیہ	۱۰ جمادی الآخر ۵۵۵ھ	ساسی بخارا
۱۵	ابن بکرم حضرت خواجہ امیر کلال رحمۃ اللہ علیہ	۱۵ جمادی الآخر ۵۴۲ھ	سوخار مضافات رامتین
۱۶	ابن بکرم حضرت امام الطریقہ و الشریعت خواجہ بہاؤ الدین نقشبند رحمۃ اللہ علیہ	۳ ربیع الاول ۵۹۱ھ	قصر عارفان قریب بخارا
۱۷	ابن بکرم حضرت خواجہ علاؤ الدین عطار رحمۃ اللہ علیہ	۲۰ رجب ۸۰۲ھ	توجانیا واقع ماورالنہر
۱۸	ابن بکرم حضرت خواجہ مولانا یعقوب چرخمی رحمۃ اللہ علیہ	۵ صفر ۸۵۱ھ	ہفتو واقع ماورالنہر
۱۹	ابن بکرم حضرت چراغ خاندان خواجہ علیہ اللہ احرار رحمۃ اللہ علیہ	۲۹ ربیع الاول ۸۹۵ھ	شہر سمرقند
۲۰	ابن بکرم حضرت خواجہ مولانا محمد زاید رحمۃ اللہ علیہ	یکم ربیع الاول ۹۳۶ھ	موضع وحش
۲۱	ابن بکرم حضرت مولانا محمد درویش رحمۃ اللہ علیہ	۱۹ محرم الحرام ۹۴۰ھ	اسفراہ

۲۲	ابن بکرمت حضرت مولانا خواجہ محمد مکننگی رحمۃ اللہ علیہ	۲۲ شعبان ۱۰۰۸ھ	۱ مکننگ
۲۳	ابن بکرمت حضرت خواجہ عبدالباقی باقی باللہ رحمۃ اللہ علیہ	۲۵ جمادی الآخر ۱۰۱۲ھ	دہلی
۲۴	ابن بکرمت حضرت امام ربانی مجدد الف ثانی شیخ احمد فاروقی رحمۃ اللہ علیہ	۲۸ صفر المظفر ۱۰۳۲ھ	سرہند شریف
۲۵	ابن بکرمت حضرت خواجہ محمد معصوم رحمۃ اللہ علیہ	۹ ربیع الاول ۱۰۴۹ھ	"
۲۶	ابن بکرمت حضرت خواجہ عبدالاحد رحمۃ اللہ علیہ	۲۴ ذی الحجہ ۱۱۲۶ھ	"
۲۷	ابن بکرمت حضرت خواجہ محمد سعید رحمۃ اللہ علیہ	۲۸ جمادی الثانی ۱۱۳۸ھ	"
۲۸	ابن بکرمت حضرت خواجہ محمد خلیف پارہا رحمۃ اللہ علیہ		بامیان
۲۹	ابن بکرمت حضرت خواجہ شیخ محمد رحمۃ اللہ علیہ		کابل
۳۰	ابن بکرمت حضرت خواجہ شیخ محمد زکی رحمۃ اللہ علیہ		اتقہ (عرب شریف)
۳۱	ابن بکرمت حضرت خواجہ محمد زمان رحمۃ اللہ علیہ		عرب شریف
۳۲	ابن بکرمت حضرت خواجہ حاجی احمد رحمۃ اللہ علیہ	۱۲۲۳ھ	بوریدی میان صاحب (سندھ)
۳۳	ابن بکرمت حضرت خواجہ حاجی شاہ حسین رحمۃ اللہ علیہ		مکان شریف
۳۴	ابن بکرمت حضرت خواجہ امام علی شاہ رحمۃ اللہ علیہ	۱۳ شوال	"
۳۵	ابن بکرمت حضرت خواجہ میر صادق علی شاہ رحمۃ اللہ علیہ		"
۳۶	ابن بکرمت حضرت خواجہ میاں امیر الدین رحمۃ اللہ علیہ		کوئٹہ شریف
۳۷	ابن بکرمت حضرت غوث زمان قطب دوران پینا و مرشدنا و مولانا حضرت میاں شبیر محمد صاحب شرقپوری رحمۃ اللہ علیہ	۳ ربیع الاول ۱۳۴۵ھ	شرقپور شریف

شکر طیبہ منظومہ

ہزار بار بشویم دہن ز مشک و گلاب
ہنوز نام تو گفتن کمال ہے ادبی ست

بخشدے یارب تجھے اپنی سجا کا واسطہ
صدق دے یارب مجھے صدیق اکبر کیلئے
حضرت قاسم کا صدقہ میری بگڑھی تو بنا
رکھ مجھے با عاقبت پہر جناب یابزید
یو علی کا واسطہ کر دے ہری مشکل کو حل
پہر یوسف قید غم سے دہریں آزاد کر
حضرت عارف کے صدقے میں مجھے عرفان دے
واسطہ خواجہ علی کا فقر درویشانہ دے
اے خدا پہر جناب شیر حق میر کلال
دے مجھے صبر و رضا صدقہ بہا والدین کا
دے دے دل کو سکون یعقوب پرخئی کے طفیل
حضرت زاہد کے صدقے میں مجھے زاہد بنا
رحم فرما شافع روز جزا کا واسطہ
فقر دے سلیمان محبوب پیغمبر کے لئے
حضرت جعفر کا صدقہ دے دے دل کو فیاض
یو الحسن کا واسطہ دے مجھ کو نصرت کی نوید
دے مجھے علم طریقت اور توفیق عمل
عبد خالق کے لئے عقبتے میں مجھ کو شاد کر
حضرت محمود کا صدقہ مجھے ایمان دے
واسطہ بابا اسماعیل کا دل دیوانہ دے
حرص دنیا کو میرے ہمتخانہ دل سے نکال
کر مجھے صحت عطا صدقہ علا والدین کا
حضرت احرار کے صدقے میں دھو دے دل کا میل
حضرت درویش کے صدقے میں دے فقر و غنا

خواجہ انکسلی کا صدقہ داغ عصیاں کو مٹا
 شیخ احمد کے لئے غیروں کی منت سے بچا
 حضرت معصوم کا صدقہ دکھا کوئے رسول
 کھول دے دل کی کلی بہر سعید نامدار
 اے خدا بہر جناب خواجہ حنفی پارسا
 بخش دے شیخ محمد کے لئے میری خطا
 واسطہ خواجہ زماں کانے مجھے ذوق فنا
 اے خدا بہر جناب خواجہ حاجی شاہ حسین
 حشر میں جب ہو تیرے دربار میں میرا قیام
 بہر حضرت میر صادق صاحب صدق و صفا
 واسطہ یارب تجھے خواجہ امیر الدین کا
 واسطہ آخر میں دیتا ہوں تجھے اُس نام کا
 عشق میں جسکے دل حسرت زدہ دیوانہ ہے
 اے خدا کیا نام پیارا ہے تیرے محبوب کا
 قطبِ دوراں شیخ عالم ہادی راہِ صفا
 اے خدا صدقہ مہیاں صاحب کے نام پاک کا
 حضرت باقی کا صدقہ دے بقا بعد الفناء
 صرف اپنا ہی مجھے محتاج رکھ لے کبریا
 بس ہی ہے جس میں اتنا بولے بولے رسول
 تاکہ میرے گلشن اُمید میں آئے بہار
 وقتِ آخر نزع کی تکلیف سے مجھ کو بچا
 واسطہ حضرت زکی کا اپنی اُلفت کر عطا
 بہرا حمد قبر میں ہو نور احمد کی ضیاء
 دے مرے بچپن و لکڑی اور دنیا میں چین
 لاکھ میں ہو میرے دامان نبی بہر امام
 سرخورد رکھ دو جہاں میں مجھ کو اے میرے خدا
 دے مجھے حلم و حیا رزق و شفا صبر و غنا
 جو ہمیشہ تیری محبوبی کے گن گاتا رہا
 شرفِ چو دراب جسکے باعث نور کا کافانہ ہے
 حضرت شہیر محمد صاحبِ جود و سخا
 نائبِ شمس لکھنے بددعا لکھی صدر العالی
 حشر میں ہم عاصیوں کو نفلِ رحمت میں چھپا
 اے خدا صدقے میں ان ناموں کے دلکشادگر
 کفر کو برباد کرے اسلام کو آباد کر

درشانِ حضرت میاں شہر محمد صاحب

قبلہ و کعبہ قدس سرہ العزیز

میاں صاحب داکیا سوہتا ہے شرق پور دربار میرے پیر جیہا، مور نہ کوئی ہے۔ میری جان نثار

صدقے پاک محمد سرور ہے رحمت فضل غفار ہو سرور دلے نعل کھنڈا کھاں دی جدید پیر اکراں دیدار

کرم اللہ داپیر میرے تے رکھلی جنت باغ بہار واہ کیا سوہتا پیر ہے میرا جتنے کھلی رہے گلزار

آئے خوشبو جنت والی ہے کیا سوہتا دربار سب کے دل دامقصد حاصل چل دیکھ آزما کے یار

جیوان بھی اوتھے راضی ہو دن جو ہو دن بیمار ایسا سوہتا پیر ہے میرا جسد عالی ہے دربار

جو آئے سب گلے لگاؤں بھاویں ہو گنہگار ٹوری بارش صدا برسی۔ تے رحمت باہجہ شمار

راہ بھلے لوگ منزلِ حیا میرے پیر کھنڈا کھاں ادا وہ ہے ودی قسمت والا جو آئے اس دربار

رکھنا جگہ کوئی نہ تھوڑا سا

صدقے سرور دلیا سانوں ایہہ سوہتا دربار
تمت

458